

Tribuna lliure

Sobre delimitació de partits mèdics

per
A. CANAL

Demanam la paraula

I suposant que el company Director del BUTLLETÍ ens la concedeixi, he d'intervenir en aquest cabdal assumpte de la delimitació de partits mèdics i les qüestions que se n'han de derivar, una de les principals, la reglamentació o possible reglamentació de les conductes, per tal d'endegar aquestes qüestions que temps ha hauríem de tenir ja resoltes, per poc instint de conservació de què estiguessin posseïts tots plegats.

No he col·laborat quasi mai en les planes del nostre BUTLLETÍ, malgrat que a vegades he estat temptat de fer-ho en moltes qüestions professionals que interessin de poc o de molt els metges rurals, a la qual classificació ens honorem de pertànyer, qüestions i aspectes de la vida mèdico-rural a les quals no sempre els companys sindicats de la gran metròpoli catalana han dedicat l'atenció que es mereixen. El metge rural, el *metge de fora*, com amb cert deix despectiu ens anomena el company de ciutat, ha estat quasi sempre considerat com el manxaire de la professió; i no sols en les qüestions que col·lectivament l'afecten dintre la gran collectivitat professional no ha estat considerat i, per tant, sempre han estat decantades a segon terme, ans bé individualment no ha passat mai d'aquella trista categoria de metge forà de què parlàvem. I no és certament que els metges rurals no hàgim fet vida sindical, bell mig de l'ambient poc propici en què ens hem de moure i desenrotllar les nostres activitats professionals. Les antigues seccions comarcals, amb llurs serioses reunions, llurs quotes extraordinàries, llurs compromisos contrets fins i tot amb l'aval de la signatura en blanc de lletres

de canvi, etc., demostren amb quin esperit, amb quin braó els primers rurals sindicats es varen prendre l'ideal collectivista mèdic. Posteriorment, desfetes les seccions comarcals, hem continuat assistint com un sol home a totes les Assemblees generals i no sempre hem pogut veure aquella compenetració i unió, que és tan fàcil d'escriure damunt unes quartilles i tan difícil de demostrar pràcticament. Ens recordem sobretot, en escriure l'anterior concepte, d'aquell intent de mediatització dels metges de ciutat en el govern i direcció del Sindicat quan pretenien duplicar el nombre de representants a les Assemblees generals, cosa que va originar el redreçament dels forans per a rebutjar tal intent.

D'altres coses i fets ens recordem encara i que voldríem un dia o altre esplanar, si no tingués por d'ésser mal interpretat en el sentit de semblar discòrdies o simplement plantejar disparitats d'apreciació que enfondissin la natural i perenne divisió que existeix, ha existit, malgrat tot i malauradament, existirà sempre entre metges rurals i metges de ciutat; mes, en l'actual estat de la nostra organització rural i per haver-nos proposat fermament millorar la nostra situació social, sigui com sigui, sempre, però, dintre el clos de la collectivitat mèdico-social, havem esment en el darrer número del BUTLLETÍ del nostre Sindicat de qualques treballs que es refereixen a la gran qüestió de la delimitació de partits mèdics i a l'eterna qüestió de les conductes.

Tres treballs periodístics hem llegit al darrer BUTLLETÍ, que van signats pels distingits companys Mestres i Miquel, Cantó i Puig i Sais, treballs als quals no volem regatejar llur valor de bona voluntat i afecte a l'estament mèdico-rural,